

Niille joil on paha olla

Cheek

Olin parasta aikaa elämäs elämäni parasta aikaa,
tavoitellen sitä pientä palasta taivaast.
Ei koskaan matalaa aitaa,
alko tuntuu että hautaaki samalla kaivaa.
Aina ankara itseäni kohtaan,
vaikken heikkouksia itsessäni kohtaa.
Ajoin itseni nurkkaan omilla vaatimuksillani,
makasin päiviä vaan lattialla tuskissani.
Istuin pariisin taksis mietin et mä haluisin kuolla,
ajoin hautausamaan ohi, mitä jos maatuisin tuolla.
Tottunu olee vahvin aina kaikist,
tutut unelmat oli muuttunu painajaisiks.
Pelkäsin huomista, en halunnu herää,
oli hetki kun en mistään mitään tajunnu enää.
Itsetutkiskelun kautta mä sain elämästä otteen taas,
ilman apuu en ois enää tääl ollenkaan.

kertosäe:

Tää menee niille joil on paha olla,
kun elämä lyö sata nolla.
Oon ollu ristiaallokossa siinä veneessä,
nyt aurinko paistaa horisontti siintä edessä.

kertosäe

Puhelin soi kesken haastattelun, mutsi kerto uutisen,
mut jo ennen ku vastasin mielessäni kuulin sen.
Jostain tiesin että isä ei oo täällä enää,
mun esikuva järven jäällä lepää.
Hetkessä ystävänsä ikuisuuteen menettää,
ja se rikkoo äijän vaik on rikki jo ennestään.
Elämä jatkuu karavaani jatkaa kulkuaan,
vaik joskus tuntuu että tähän paskaan alkaa turtumaan.
Koskaan ei saa katkeroituu eikä liikaa kyynistyy,
ei turhaan jossitteluun syyllistyy, perhe yhdistyy.
Tää musiikist saa voimaa jatkaa,
vaik tänään ois paha olla, koitan jaksaa.

kertosäe 2x

Oon maannu lattialla,
miettiny miten täällä selvitään.
Oon huutanu keuhkot pihalle,
on tuntunut ettei pysty hengittää.
Mut oon täällä vielä,
en anna pelon mua koskettaa.
ja nyt oon siellä missä,
muhun ei voi koskeakkaan.
mut oon täällä vielä,
en anna pelon mua koskettaa.
ja nyt oon siellä missä,
muhun ei voi koskeakkaan.

kertosäe 2x